

Стара планина, И ѣ рече на стара кобила: Кобилице, моя мила майко! *М. 199.*

Кобѣлица *с. ж.* коромысло: Навела ся като кобилица. *Ч. 190.* Момци зѣмать мѣдны котлы на кубилица и отхождать на кладенець или източникъ или чучуры. *Пк. 112.* На една полянка край рѣчицѣтъ (момы) положила котлы-тъ си, като ты наредила единъ по единъ, отъ единъ-тъ край на полянка-тъ до другий-тъ, и отъ горѣ кобилицы-тъ си. *Ч. 36.*

Кова *с. ж.* пора, время: Ъ посвѣрши 'уба'а не'еста. Дойде ко'а, дойде лепо време, Да ми канить китени свато'и. *М. 57.* Дойде ми ко'а и доба, Девойка ми сѣ посвѣрши, Посвѣрши ке сѣ омѣжить. *М. 484.*

Кова*, **Кофа*** (*qogha, vulg. qofa et coufa, subst. t. seau*) *с. ж.* бадѣя, ведро: Безъ жена кѣща,—безъ кова (кофа) кладенець. *Кп. 7.* Найдѣ дивойка, Дек' юда налѣва,—налѣва, разлѣва. Потира и кова, Не ми даде кова, Лю ми даде стомна. *В. 34. (ср. ковъ).*

Коваренъ *пр.* коварный. **Коварно** *нар.* коварно.

Коварски *пр.* коварный, коварно: Ако ви нея убихте коварски и гледате и мене да земете живота ми, то сте едно диво добиче. *Л. Д. 1875 р. 152.*

Ковачка *Ц. см.* квачка.

Ковачница *с. ж.* кузница, кузня: Той заминуваль по край ковачницѣтъ на единъ ковачъ. *Л. Д. 1873 р. 242.* Ковачници, заровени въ земята и покрити сѣ буди. *Тб. 20.*

Ковачъ *с. м.* кузнецъ: Баща му е билъ сиромѣхъ ковачъ. *Л. Д. 1872 р. 188.* Катунѣ като ковачѣ, рѣшетарѣ, врьтенарѣ и свирци ся скытатъ отъ едно мѣсто на друго. *Л. Д. 1869 р. 71.*

Ковиль **Ковель** *с. м.* ковыль: Сонце зайде зать гора зелена, Зать гора ѣ ковиль детелина, Во ковиль ѣ църква заградена. *М. 233.* Перче-то му сѣ вееше, Како ѣ ковель въ планина. *М. 330.*

Ковка *см.* котва: Робинсынъ му показа кораба, който беше фърлилъ ковка далекъ отъ земята. *Р. А. 7.* Видѣха единъ голѣмъ корабъ който беше фърлилъ ковка далекъ повече отъ двѣ левги. *Р. А. 188.*

Ковладѣ* (*govlataq, v. t. Accuser, dénoncer*) *м. дл.* очерняя, наговариваю, клеплю; очерню, наговорю, наклеплю: Вѣлкѣ-тъ, что былъ сѣрдить на лисица-та, намѣрилъ тогизи время да ѣ ковлади предѣлѣва, че не рачи да припознава владѣтеля, тѣ за това не иде нето да го нагледа. *Сб. 95. (син. клеветѣ, клопамъ).*

Ковчегъ *с. м.* 1) сундукъ: Цѣнцары-ты турять скѣпоцѣнно-то си богатство въ нѣкакъвъ слабъ ковчегъ. *Л. Д. 1869 р. 104.* Си отвори шарени ковчедзи, Си изваде свила и кадифе, Си изваде самура